

Vergaderjaar 2016–2017

25 834

Problematiek rondom asbest

Nr. 125

BRIEF VAN DE STAATSSECRETARIS VAN INFRASTRUCTUUR EN MILIEU

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 8 juni 2017

Tijdens de regeling van werkzaamheden van 23 mei 2017 heeft het lid Laçin (SP) gevraagd hoe de overheid kan bijdragen aan het wegnemen van juridische obstakels voor asbestslachtoffers met het oog op toekomstige gevallen¹.

De diagnose mesotheliom of asbestose is zonder uitzondering een grote belasting voor het slachtoffer. Het beleid ten behoeve van slachtoffers van asbestblootstelling is er daarom al langere tijd op gericht om, waar mogelijk, het leed van asbestslachtoffers en hun gezinnen te beperken. Ook vindt het Kabinet het van belang dat dat leed maatschappelijk erkend wordt. De financiële tegemoetkoming die asbestslachtoffers krijgen, kan het werkelijke leed van de slachtoffers en hun gezinnen onmogelijk wegnemen, maar draagt bij aan die erkenning. Als mocht blijken dat de uitvoering van de tegemoetkomingsregeling tekortschiet of niet meer voldoet, dan acht ik het van groot belang hierover direct geïnformeerd te worden zodat ik de noodzakelijke maatregelen kan treffen.

In 1998 is het Convenant Instituut Asbestslachtoffers gesloten om de juridische obstakels voor asbestslachtoffers weg te nemen. In 2000 heeft dat geleid tot de oprichting van het Instituut Asbestslachtoffers (IAS) en de totstandkoming van de regeling Tegemoetkoming Asbestslachtoffers (TAS). Voor die regeling kwamen uitsluitend asbestslachtoffers in aanmerking die de ziekte mesotheliom in loondienstverband hadden opgelopen. In 2007 is aanvullend de Regeling Tegemoetkoming Niet-loondienstgerelateerde Slachtoffers van mesotheliom (TNS) ingesteld. In 2014 zijn beide regelingen uitgebreid; sindsdien kunnen ook slachtoffers van asbestose een aanvraag indienen.

Het Ministerie van Infrastructuur en Milieu is verantwoordelijk voor de uitvoering van de TNS-regeling, en het Ministerie van Sociale Zaken en

¹ Handelingen II 2016/17, nr. 78, item 16.

Werkgelegenheid is verantwoordelijk voor de uitvoering van de TAS-regeling. De TAS-regeling, die geldt voor de meerderheid van de slachtoffers, is geëvalueerd in 2005². In 2015 is de evaluatie van de TNS-regeling afgerond en aan uw Kamer gestuurd³. Deze evaluaties constateerden dat de doelstellingen van de regelingen behaald worden. De slachtoffers weten de weg naar het IAS goed te vinden, mede dankzij longartsen die patiënten in toenemende mate wijzen op het IAS. Het merendeel van de slachtoffers ontvangt de tegemoetkoming bij leven. De dienstverlening van het IAS wordt positief beoordeeld. Het uitbreiden van het uitvoeringsproces met een facultatief huisbezoek in 2007 lijkt de belasting voor slachtoffers verder verminderd te hebben. Tegenover de belasting die het proces met zich meebrengt, staat de getoonde aandacht voor de persoonlijke situatie die de aanvragers ervaren tijdens het huisbezoek. Het bestaan van de TAS- of TNS-regeling en de financiële tegemoetkoming wordt door betrokkenen gewaardeerd. De financiële tegemoetkoming zet de boodschap van erkenning kracht bij. Daarmee voldoen de regelingen aan het doel waarvoor deze tot stand zijn gebracht.

Het aantal TAS/TNS-aanvragen (van mesothelioomslachtoffers) schommelt sinds 2010 tussen de 500 en 560 jaarlijks. In 2016 waren dit er 580. Epidemiologen verwachten dat de piek van mesothelioomslachtoffers in Nederland rond 2017 zal plaatsvinden⁴. De verwachting is dat daarna het aantal asbestslachtoffers met mesothelium langzaam zal dalen. Tussen blootgesteld zijn aan asbest en het ontstaan van mesothelium zit gemiddeld (ruim) meer dan 30 jaar. Daarmee is het voorspellen van slachtofferaantallen lastig.

De Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu,
S.A.M. Dijkema

² Kamerstuk 25 834, nr. 36.

³ Bijlage bij Kamerstuk 28 663, nr. 62 (bijlage 3).

⁴ <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC1740374/pdf/v060p00050.pdf>.